

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Miroslava Makajeva a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 6. 3. 2025, č. j. MSP-182/2025-OSV-OSV/2,

takto:

I. **Žaloba se odmítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajský soud v Praze (dále též „povinný subjekt“) rozhodnutím ze dne 3. 2. 2025, sp. zn. Si 54/2025, podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „informační zákon“) odmítl žádost o informace doručenou dne 30. 1. 2025. Žalobce v žádosti požadoval „zaslat kopii písemností nebo obsah sdělení KS-Praha z období cca duben–červen 2019, kterým bylo na VS-Praha o mé osobě uvedeny dehonestující údaje viz ad.I.“, poskytnout „opisy a nebo sdělení pokud v daném stylu byly o mé osobě uváděny podobná tvrzení KS-Praha po 1. 1. 1990“ a objasnit „existenci spisu KS-Praha čj. Spr. 2157/92, která byla KS-Praha, popřena, když jsme žádal jeho předložení na počátku mm. ač mám kopii písemnosti pod uvedeným označením vytvořenou Švehlovou a adresovanou os.Kolín!“
2. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání ze dne 19. 2. 2025 a potvrdil postup povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona. Shodně s povinným subjektem shledal, že žalobcem požadovanou informaci by bylo možné získat pouze prostřednictvím detailního hodnocení obsahu příslušných dokumentů. Tím by však povinný subjekt překročil limity své informační povinnosti, zaujímal by názor a současně vysvětloval důvody pro příslušná rozhodnutí (státní správy) soudu. Ve vztahu k bodu 3) žádosti žalovaný souhlasil s povinným subjektem, že svým obsahem směřuje k vytváření nových informací, které nejsou dosud zaznamenány ve smyslu § 3 odst. 3 informačního zákona.
3. Proti rozhodnutí žalovaného brojí žalobce žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), ve které žádá, aby mu požadované informace byly poskytnuty za účelem rozkrytí porušení ústavních práv, korupce a zločinného spolčení. Již

Za správnost vyhotovení: Mgr. E. M.

od roku 1991 povinný subjekt podle žalobce zasahuje „*koordinovaným postupem*“ do činnosti soudů, a to zejména ve spojení s předminulým a současným vedením „*Čáslavské, kom.sféře – soc. dem.*“. Žalobcem požadovaný spis zn. 2157/92 obsahuje pokyny a metodiku StB k rozhodování povinného subjektu a Městského soudu v Praze a současně i podklady dokazující „*spolčené jednání*“ tehdejší místopředsedkyně Švehlové se systémem StB. K tomu žalobce doplnil několik spisových značek případů, které podle něj s tvrzeným podvodem povinného subjektu souvisí.

4. Žalobce také požádal o osvobození od soudních poplatků a namítl podjatost zdejšího soudu a Městského soudu v Praze.

II. Posouzení žaloby soudem

Podmínky řízení

5. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání. Shledal, že tomu tak není.
6. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
7. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřijatelný.
8. Již v usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) dovodil, že důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. může být i zneužití práva spočívající v opakovaném podávání předem zcela zjevně neúspěšných podání, která namísto ochrany žalobcových veřejných subjektivních práv sledují vedení sporu pro spor samotný (obdobně viz též usnesení NSS ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 63/2017-9).
9. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2024 je žaloba nepřijatelná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva. Od 1. 1. 2024 tedy zákonodárce zákaz zneužití práva podat žalobu podle soudního řádu správního akcentoval a výslovně stanovil, že se jedná o nutnou podmínku řízení, jejíž nesplnění soudu brání věc posoudit meritorně.

Zneužití práva v předešlých věcech

10. Soud již v usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně podává velké množství žalob, které vždy obsahují jen velice heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým motivem je tvrzená perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Podané žaloby však v drtivé většině případů nejsou věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. Soud proto zmíněným usnesením odmítl žalobu z důvodu zjevného zneužití práva. Zároveň upozornil, že i v budoucnu může žalobcem podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoliv opakované a bezúčelné vedení sporu.
11. Žalobce však uvedeného upozornění nedbá a opakovaně podává žaloby vykazující znaky zjevného zneužití práva. Z poslední doby viz např. usnesení ze dne 21. 1. 2025,

č. j. 51 A 4/2025-14, ze dne 10. 12. 2024, č. j. 41 A 62/2024-13, ze dne 17. 10. 2024, č. j. 41 A 40/2024-16, ze dne 23. 7. 2024, č. j. 37 A 38/2024-11, ze dne 2. 7. 2024, č. j. 51 A 41/2024-20, ze dne 30. 4. 2024, č. j. 51 A 19/2024-19, ze dne 4. 4. 2024, č. j. 37 A 10/2024-18, ze dne 4. 4. 2024, č. j. 37 A 9/2024-11, ze dne 20. 2. 2024, č. j. 39 A 3/2024-13, ze dne 14. 2. 2024, č. j. 37 A 2/2024-31, ze dne 25. 1. 2024, č. j. 37 A 43/2023-10, či ze dne 18. 1. 2024, č. j. 37 A 42/2023-13.

Zneužití práva v nynější věci

12. Ani v právě posuzované žalobě soud neshledává, že by žalobce sledoval ochranu svých veřejných subjektivních práv. Z okolností nyní projednávaného případu je zjevné, že pokud by soud v tomto řízení konal další přípravné úkony pro účely meritorního přezkumu rozhodnutí žalovaného, žalobce by mu opět neposkytl žádnou součinnost. Úkolem správního soudu je přitom ochrana veřejných subjektivních práv, a nikoliv činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, což brání jejich věcnému projednání.
13. Soud ani v textu nynější žaloby nenalezl srozumitelnou argumentaci, ze které by bylo možno dovodit, že se žalobce hodlá skutečně domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát) spolupracovat se soudem při odstraňování vad žaloby. Soud je naopak přesvědčen, že jde jen o další z dlouhé řady „řízení pro řízení“, která žalobce generuje a stejně jako v nynější věci postupuje tak, že zpochybňuje různé procesní aspekty jednotlivých předešlých řízení, a vytváří tak řízení další, čímž je donekonečna „řetězí“. Soud proto setrval na závěrech vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s., neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva, kterým žalobce prokazatelně nesleduje ochranu.
14. Protože je podaná žaloba zjevným zneužitím práva, soud již nevyzýval žalobce k odstranění jejích vad postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť by to bylo zjevně zbytečné. Lze nicméně dodat, že podání vadné žaloby je podpůrným důvodem pro konstatování zjevného zneužití práva, neboť žalobce podává vadné žaloby opakovaně a jejich vady zásadně nikdy neodstraňuje.
15. Pro úplnost soud dodává, že byť žalobce odkázal v záhlaví žaloby na § 79, § 80 a § 65 s. ř. s., z jejího obsahu plyne, že se žalobce domáhá zrušení napadených rozhodnutí, a proto se jedná o žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s.

Žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce

16. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud podrobně zdůvodnil v již citovaném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je třeba považovat za zjevné zneužití práva.
17. Zneužitím práva totiž může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků a bezplatné přiznání právní pomoci bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, není-li tímto postupem sledována ochrana práv žalobce, ale pouze vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by žalobce mohl podávat kasační stížnosti, a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) zdejšího soudu vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování těch případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují.

18. Soudu je přitom z úřední činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů v zásadě „automaticky“ v záhlaví každého svého podání, přičemž ani po ustanovení advokáta není ochoten žalobu doplnit o relevantní žalobní body a setrvává na svých tvrzeních o různých nespecifikovaných křivdách, které nesouvisejí s předmětem řízení před žalovaným správním orgánem.

Námitka podjatosti

19. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku podjatosti všech soudců zdejšího soudu (a Městského soudu v Praze). Neshledal však důvod k předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
20. Podle § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
21. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že vznášeli-li účastník typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách Nejvyšší správní soud samostatně rozhodoval, nemusí soud k takové námitce přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28).
22. Žalobce námitku nijak neodůvodnil, přestože již na základě řady předchozích rozhodnutí v jeho věcech musí vědět, že námitku podjatosti je třeba řádně odůvodnit. Předseda senátu ani žádný z členů senátu si ani žádných skutečností, které by mohly zavdat pochybnosti o jejich nepodjatosti, nejsou vědomi.
23. Soudu je přitom z úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně uplatňuje „paušální“ námitku podjatosti, kterou buď vůbec neodůvodní (viz např. usnesení zmíněná výše v bodu 11), nebo ji zdůvodní vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10). Nedůvodnost žalobcovy „paušální“ námitky podjatosti vztahované k soudcům zdejšího soudu potvrdil i Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19).
24. Samotnou skutečností zakládající podjatost soudců senátu 54 Krajského soudu v Praze není ani to, že jakožto povinný subjekt rozhodoval Krajský soud v Praze, protože (jak plyne z bodů 40 až 47 výše citovaného usnesení rozšířeného senátu č. j. Nad 8/2019-65) pro pochybnost o nepodjatosti by bylo třeba, aby ke zmíněné skutečnosti přistoupily další okolnosti, které by vyvolávaly oprávněné (myslitelné) pochybnosti o nepodjatosti na základě samotné povahy projednávané věci či z jiných vážných důvodů (§ 9 odst. 1, 3 ve spojení s § 8 s. ř. s.). Tak tomu však v nynější věci není a žalobce takové další okolnosti ani netvrdil. Lze dodat, že shodně soud vyhodnotil žalobcovu námitku podjatosti i ve výše zmíněném usnesení č. j. 37 A 38/2024-11, které se týkalo věci, v níž by zdejší soud rovněž povinným subjektem (srov. k tomu též bod 6 navazujícího usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2024, č. j. 5 As 226/2024-15).
25. Soud má proto za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry Nejvyššího správního soudu a je ve své podstatě opakujícím se obecným vyjádřením

nesouhlasu s procesním postupem soudu. Z tohoto důvodu ji soud vyhodnotil jako zneužití práva a nepřihlížel k ní. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

26. Soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2025

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Mgr. E. M.